

[Miljøministeren]

dig væk i forhold til fabrikationen opretholde de hidtidige regler.

Så skal jeg gøre et par bemærkninger til hr. Jørgen Jensen, som står her og taler, som om der overhovedet ikke er sket noget som helst, som om miljøloven næsten ikke fungerer, og siger, at det ville blive pragtfuldt, bare vi fik en hel bunke eksperter, der sad og arbejdede. Det har vi. Vi har en bunke eksperter, der arbejder med de forskellige ting, f. eks. i spørgsmålet om kemikalieaffald. Der har vi jo en bekendtgørelse, som skal sikre, at kemikalieaffaldet opbevares og transporteres og bortskaffes på en sådan måde, at faren for forurening af omgivelserne begrænses mest muligt. Vi har regler på dette område. Vi har en bekendtgørelse, der foreskriver en pligt for virksomhederne til at anmelde kemikalieaffald til kommunalbestyrelsen, og affaldet skal afleveres på det af kommunalbestyrelsen anviste sted, medmindre virksomheden kan godtgøre, at det bortskaffes forsvarligt.

Så vil jeg da gerne sige – og det er også til hr. Waldorff – at netop i forbindelse med de forskellige sager, der har været i den seneste tid både på Kemisk Værk Køge og på Cheminova og en hel række andre steder, har vi sat en undersøgelse i gang gennem miljøstyrelsen. Vi har bedt om at få undersøgt, hvad der sker det ene sted og det andet sted, og hvad der har været af tilsvarende ting andre steder. Vi har bedt miljøstyrelsen om at tage kontakt med de kommuner, hvor der er eller hvor der har været kemiske virksomheder, for at finde frem til, hvad vi skal gøre, når undersøgelserne har givet et grundlag for at gå videre.

Jeg vil gerne vende tilbage til et af de spørgsmål, der har været fremme, nemlig spørgsmålet om Silkeborg Papirfabrik. Der er der jo sket det, at miljøstyrelsen har stadfæstet amtsrådets afgørelse om spildevandsudledningen fra Silkeborg Papirfabrik. Det har man gjort ud fra den begrundelse, at der sker en væsentlig reduktion af virksomhedens forurening, og fordi miljøstyrelsen har vurderet – og det er altså de eksperter, man påberåber sig – at den tilladte spildevandsudledning ikke vil hindre den planlagte anvendelse af Gudenåsystemet. Ifølge miljøstyrelsen er det, som det fremgår af en rapport om Gudenåundersøgelsen, især forureningen med næringsalte, der er et problem, men virksomhedens udledning af disse stoffer er

yderst beskedent. Endelig kan sagen tages op i det øjeblik, forudsætningerne for denne godkendelse ikke holder stik, eller spildevandsplanlægningen gør det nødvendigt. Jeg synes, det skal med ind i billedet.

Jeg vil gerne sige både til hr. Waldorff og til hr. Jørgen Jensen, at det jo ikke er nogen nem sag, for hvad er det, man vil? Dette er også en balanceakt, for hvad er graden af forurening? Kan man leve med den, eller kan man ikke? Er den farlig for mennesker, eller er den ikke farlig? Det er også en vurdering af, skal vi sige, hvorvidt virksomheder kan fortsætte eller ikke fortsætte. Det er også en vurdering af, hvordan man skal skaffe muligheder for investeringer til at flytte fabrikker og alle disse ting på én gang. Det er jo dér, hr. Waldorff anslår tonen og siger, at vi bare skulle gøre det og det. Ja, med den, skal vi sige nedarvede forureningsmasse, vi har, og den har vi i alle de store byer på en lang række områder, hvor vi ikke på én gang kan tage hele forureningen væk, kan vi gennemføre ting, der fjerner de værste gener, og som kan gøre deres til, at vi kan leve med de forskellige ting.

Så skal jeg sige til hr. Svend Haugaard, at jeg da ikke er blevet helt overbevist om dette udvalg. Jeg synes egentlig ikke, at der på baggrund af det, jeg her har sagt om de ting, der foregår, er meget grundlag for at lave et sådant særligt udvalg. Nu forstår jeg, at det i virkeligheden var en slags udvalg, vi skulle have i samtlige ministerier, men så ved jeg ikke rigtig, hvad vi skal med administrationsdepartementet, som vi også har fået nedsat, og som netop skal tage sig af den slags ting. Det kunne man altså gå videre med fra det ene ministerium til det andet ministerium; og det kan selvfølgelig være trøstende for miljøministeriet at høre, at vi såmænd ikke er de værste ifølge hr. Svend Haugaard.

Det er blevet sagt, at der skulle tages større hensyn til lokale forhold. Ja men forholdet er jo, at når vi får sager ind, er det, vi lægger mest vægt på, hvad amtsrådene og primærkommunerne har for en indstilling. Jeg kan da godt love, at jeg har bunker af sager, hvor jeg egentlig også synes, at man på den ene eller den anden måde måtte kunne komme igennem med de forskellige ting.

Vi har inden for de sidste år i 1970'erne fået en lov om lands- og regionplanlægning, en lov om kommuneplanlægning, vi har fået